

עת"א 7193/06/22 - מוחמד עליאן נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 7193-06-22 עליאן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים ואח'

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
עותר	מוחמד עליאן
נגד	
משיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום וירושלים
	2. מדינת ישראל
בשם העותר:	עו"ד בדריה עותמן

פסק דין

א. רקע תמציתי

1. במסגרת הליך פלילי שהתנהל בעניינו של העותר נגזרו עליו, בין היתר, חמישה חודשי מאסר בפועל, ונקבע כי הוא יישא אותם בעבודת שירות (ת"פ 17097-08-20, גזר דין מיום 23.1.22). העותר החל לבצע את העבודה, אולם בחלוף ימים ספורים נעצר במסגרת הליך אחר המתנהל נגדו.
2. ביום 27.4.22 נערך לעותר שימוע, וביום 24.5.22 החליט הגורם המוסמך להפסיק את עבודת השירות של העותר, בשל העובדה שהוא אינו יכול לבצעה נוכח מעצרו.
3. בעקבות זאת הגיש העותר את העתירה שכאן, מכוח סעיף 51ט(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). בעתירה עתר העותר לבטל את ההחלטה להפסיק את עבודתו, וביקש שהות להגיש נימוקים מפורטים.
4. השהות ניתנה, אך במקום נימוקים מפורטים הגיש העותר הודעה שבה חזר בו למעשה מעתירתו לבטל את ההחלטה. במקום זאת ביקש העותר להורות כי ימי מאסרו (שבעקבות הפסקת עבודתו עליו לרצותם מאחורי סורג ובריא) יימנו מיום מעצרו, ולא ממועד ההחלטה בדבר ההפסקה. בהמשך הגיש העותר נימוקי עתירה, שגם בהם ביקש למעשה להותיר את ההחלטה על כנה, אולם שב וביקש להורות על מניין ימי מאסרו ממועד המעצר, וזאת לדבריו "לפנים משורת הדין".
5. בהחלטה שניתנה ביום 23.6.22 צוין כי לכאורה העתירה במתכונתה הנוכחית מיצתה את עצמה, וכי אם תינתן החלטה בעניין אופן מניין ימי המאסר והעותר יבקש להשיג עליה הוא יוכל לעשות כן בכפוף לכל דין. העותר נתבקש להתייחס לאמור, ונקבע כי העדר התייחסות יתפרש כחזרה מן העתירה.
6. היום הגיש העותר התייחסות שבה הודה כי העתירה המקורית, שבה נתבקש לבטל את החלטת הממונה, אינה עומדת עוד על הפרק. עם זאת העותר שב על בקשתו להורות כי ימי מאסרו יימנו ממועד מעצרו, וגם

הפעם לא נימק את בקשתו למעט הפניה לעקרון של "לפנים משורת הדין".

ב. דין והכרעה

7. דין העתירה להידחות על הסף, משורה של טעמים.

ראשית, העתירה הוגשה נגד ההחלטה להפסיק את עבודות השירות, וזאת מכוח סעיף 51ט(ג) לחוק העונשין. אלא שלעת הזו מתברר כי העותר אינו מבקש לעתור נגד אותה החלטה, והוא מעוניין להותירה על כנה. בנסיבות אלה, העתירה במתכונתה הנוכחית מיצתה את עצמה.

שנית, העותר מבקש ליתן הוראות בנוגע לאופן מניין ימי מאסרו, אולם לא הוצגה כל החלטה בעניין זה שנגדה ניתן לעתור. ככל שתתקבל החלטה כזו, והעותר יסבור שקמה לו עילה להשיג עליה, הוא יוכל לעשות כן באופן המתאים ובכפוף לכל דין.

שלישית, העותר לא הבהיר מכוח איזה דין הוא מבקש למנות את ימי מאסרו החל ממועד מעצרו, ואת בקשתו ביסס כאמור על האפשרות לעשות כן "לפנים משורת הדין". אלא שבכל הכבוד, נימוק כזה אינו מקים עילה לקבלת עתירה (ולעניין אופן מניין הימים שבין השימוע בעניינו של עובד שירות להחלטה להפסיק את עבודתו ראו והשוו לסעיף 51ט(א) לחוק העונשין, שממנו עולה לכאורה כי כאשר העובד אינו מבצע את עבודת השירות בתקופה שקדמה להחלטה הרי שימים אלה לא יימנו במניין ימי עבודת השירות).

8. העתירה נדחית אפוא על הסף. אין בכך כדי למנוע מן העותר להשיג על כל החלטה שתתקבל בעניין מניין ימי מאסרו, בכפוף לכל דין.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ב, 28 יוני 2022, בהעדר הצדדים.